

PÚTNIK

Božieho milosrdenstva
farnosti Božského Srdca Ježišovho
Partizánske-mesto

IX. ročník
číslo 7/2011

Kde je láska, tam sa dejú veľké veci, kde sa nič veľké nedeje,
je to preto, lebo tam niet nijakej lásky.

Šírime za
dopravový príspevok

sv. Ignác z Loyoly

Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Úvodník

Pár argumentov za Cirkev
strana 3

Spomíname

Navždy zostane v našich srdciach náš otec biskup Rudolf Baláž

strana 4-6

Zaujalo nás

Vzkriesenie a predstava neba

strana 7

Zamyslenie

Dobrovoľne slepí a hluchí nešťastlivci

strana 8-9

Spomíname

Duchovné dedičstvo dona Stefana Gobbiho

strana 10-11

Boli sme pri tom

Sampor - Hronsek pút s modlitbou s

Pannou Máriou

strana 12

Farská kronika

od 26.5. do 23.8.2011

Do nášho cirkevného spojenstva sa sviatostou krstu začlenili:

Timotej Dovičovič

Andrej Kukla

Michal Jánošík

Viktória Caňová

Simona Hanakovičová

Samuel Štarník

Alexia Petra Clark

Vanesa Bukayová

Monika Šuňalová

Kristian Gavula

Maximilian Gavula

Alexej Gregáň

Lukáš Bubla

Kristína Danielová

Thomas Mäthias Petro

Sofia Zuzelková

Giulia Busellato

Chiara Krivošíková

S nádejou na večný život sme odprevadili:

Viktória Falátová, 87 r.

Erika Bánovská, 73 r.

Pavol Ivanka, 67 r.

František Žonca, 84 r.

Stanislav Utekal, 71 r.

Magdaléna Šomodiová, 73 r.

Ľudovít Cigáň, 76 r.

Valéria Ivanka, 64 r.

Mária Pihíková, 52 r.

Koloman Gajdošech, 80 r.

Alojz Siroň, 72 r.

Helena Bergerová, 83 r.

Jarmila Ondrušková, 83 r.

Michal Uváčik, 69 r.

Jozef Beleš, 78 r.

Emília Bratková, 81 r.

Ignáč Štíbrany, 96 r.

Matej Hitka, 71 r.

Sviatosť manželstva prijali:

Peter Turčan a Miriam Stanková

Ľudovít Burza a Lucia Mikulová

Martin Baláž a Jana Jakubíková

Jaroslav Jelšovský a Katarína Pytlíková

Vladimír Soukeník a Miroslava Jurenková

Stanislav Horváth a Daniela Bezáková

Liturgický kalendár

4.9. - 23. nedelea v cezročnom období

11.9. - 24. nedelea v cezročnom období

15.9. - Sedembolestnej Panny Márie, patrónky Slovenska

18.9. - 25. nedelea v cezročnom období

25.9. - 26. nedelea v cezročnom období

Pár argumentov za Cirkev

Vážený čitateľ, drahý veriaci brat, sestra, isto si sa už stretol s názormi kompromitujúcimi Cirkev. V každom kolektíve, či pracovnom alebo školskom, sa nájdu jedinci, ktorí vedia veľmi zapálene a „fundovane“ diskutovať o aktualitách a škandáloch vo vnútri Cirkvi, ako aj o tom, čo by Cirkev mala a nemala. Poväčšine sú to slabšie osobnosti, majúce „mediálne názory“. Bolo by zaujímavé položiť im otázku, kedy naposledy videli kostol zvnútra, kedy naposledy videli kňaza naživo, prípadne kedy naposledy si prečítali k danej téme niečo seriózne. Češť výnimkám, ktoré hľadajú pravdu úprimne - viesť dialóg s takýmito ľuďmi môže byť veľkým obohatením ...

Cirkev je božsko-ľudská ustanovizeň. Svätá nie je preto, že by mala svätých členov, ale preto, že má svätého zakladateľa a sväté ciele. To, že nie vždy má sväté spôsoby je prejavom jej ľudskej zložky, ktorá je pre mňa snáď najväčším dôkazom tej božskej. Bolo by absurdné, aby iba ľudská ustanovizeň vydržala 2000 rokov. Za tým musí byť Niekoľko dokonalý. Firmu, ktorá by sa mohla pochváliť 2000-ročnou históriaou nenájdete ani v Zlatých stránkach, ani nevygúglite! Plus prísľub „pekelné brány ju nepremôžu“ = kým bude existovať tento svet, bude existovať aj katolícka Cirkev! Firmu s takýmto sloganom ani hľadať nemusíte ...

Sledujúc niekoľkomiliónový dav mladých na SDM v Madride človeka napadne, ako je možné, že to prebehne dôstojne, hladko, bez incidentov a väčších problémov. To isté platí o Medjugori a iných veľkých púťach: na akcie, ktoré zorganizuje Cirkev, políciu treba viac-menej iba na organizáciu dopravy Na iných akciách treba mračno strážcov zákona, lebo účastníkmi sú ľudia, ktorých nestráži vlastné svedomie.

Pozrime sa na charitu Cirkvi a misie Cirkvi v globálnom rozmere: presné štatistiky nemám, ale je zrejmé, že Cirkev vykonáva nezanedbateľnú časť osvety a charity v krajinách tretieho sveta. Keby tu nebola Cirkev, koľko ľudí by zomrelo od hladu a smädú? Koľko ľudí by nevedelo čítať, písanie ani počítať?

V minulosti práve Cirkev, resp. kláštory boli strediskami vzdelanosti, kultúry, vedy a

výskumu.

Mám viaceru známych, ktorí odišli na niekoľkomesačný dobrý skutok, do Etiópie alebo Kene. Neviem-neviem, kde by bez viery hľadali k tomu motiváciu.

Keby sme zhromaždili všetky nedeleňné oznamy všetkých farností sveta/Slovenska a povyberali z nich akcie prospešné pre občanov, pre spoločnosť (kultúrneho, športového, spoločenského druhu) - mohla by nejaká spoločnosť konkurovať našej Cirkvi v objeme vyprodukovaného dobra, pozitívnych hodnôt?

Nemožno nezdôrazniť, že prínos a poslanie Cirkvi nespočíva v organizovaní. Nevyčísliteľné bohatstvo sú sviatosti, ktoré Cirkev „produkuje“. Každá jedna svätá omša či spoved' je neporovnatelná hodnota s tým, čo sme spomíinali. Avšak kolegovia alebo spolužiacovi to nevysvetlíte. Pokiaľ neuznáva život po smrti, neuznáva svoju nesmrteľnú dušu, voči duchovnému svetu je skeptický alebo apatický, neostáva nám, bohužiaľ, nič iné, ako vstúpiť do dialógu o tom, čo možno vidieť, nahmatať a vyčísiť. Nie je to veľa, ale asi lepšie ako nekomunikovať a už vôbec nie po primitívno-rypáckych otázkach sklopíť ušia a strácať vlastnú tvár aj chrbtovú košť. Mám nádej, že týchto párov myšlienok vo vás vzbudí hrdošť, že patríte do Cirkvi, zdvihne sebavedomie, príp. pomôže položiť protiotázkou človeku, ktorý bude vedieť o Cirkev približne to, čo zachytil v TV pri domácich práciach alebo pri surfovani na internete. Kňaz nemusí byť len homosexuál alebo pedofil, ale môže to byť aj človek osozny pre spoločnosť.

Doma ma učili, že do vlastného hniezda sa nešpiní. Keď nadávame na Cirkev, nezabudnime, že Cirkev, to nie sú len „farári a mníšky (jeptišky), ale všetci pokrstení“. W. Churchill raz povedal: „Štát - to sme my!“ Ja dnes hovorím: Cirkev - to sme my!

Michal Lajcha, kaplán

Navždy zostane v našich srdciach náš otec biskup Rudolf Baláž

Počas letných prázdnin asi každého zaskočila smutná správa o nečakanej smrti a nedožitých 71 rokov nášho otca biskupa Rudolfa Baláža. Kto číti a žije so životom Cirkvi, v súzvuku s dianím v diecéze, určite náhlu smrť otca biskupa prijal veľmi ťažko. V tomto momente sa isto každému vynorili vzácné chvíle prežité s otcom biskupom. Do nášho mesta otec biskup chodil rád a aj my veriaci sme ho vďačne vítali a počúvali jeho neopakovateľné homílie, z ktorých sálala láska ku Kristovi, vernosť Kristovi v každej dobe, ako i nádej na večný život. Jeho biskupské krédo - „

Pravda vás oslobodí“ - je naplnením jeho životnej púte a odkazu nám všetkým. V ťažkých chvíľach, ktoré prežíval otec biskup, ked' siahli aj v súčasnosti na jeho dobré meno a čest a prostredníctvom médií sa snažili zdiskreditovať jeho konanie v súvislosti s kauzou triptychu Klaňania sa troch kráľov, sme sa aj my veriaci našej farnosti postavili za svojho pastiera a podpísaním petície za otca biskupa sme mu prejavili svoju dôveru ako i podporu v modlitbách. Navždy zostane v našich srdciach a v modlitbách ako verný Boží knjaz.

Ponúkame Vám zopár dôležitých medzníkov zo života nášho biskupa.

Rudolf Baláž sa narodil 20. novembra 1940 v obci Nevoľné pri Kremnici ako najmladšie zo šiestich detí. Otec sa jeho narodenia nedožil. Vzťah k Bohu si s ostatnými súrodencami budoval už od detstva vďaka matke Rozálii, ktorá mu umožnila nadobudnúť aj hudobné zručnosti. V Kremnici

navštievoval hodiny hry na klavíri a husle.

V škole Panny Márie

Kňazská formácia sa n e z a č a l a v bratislavskom seminári, kde študoval od roku 1958, ale na mariánskych Starých Horách nedaleko

Banskej Bystrice. Miestny kostol Navštívenia Panny Márie bol v máji 1990 povýšený na „menšiu baziliku“, práve vďaka iniciatíve nového biskupa, ktorý do farnosti pozval redemptoristov, zabezpečujúcich duchovnú starostlivosť o pútnikov. „*Ty to môžeš dosvedčiť,*“ prihovára sa biskup Baláž Panne Márii v predhovore k publikácii venovanej práve spomínanému pútnickému miestu, „*že som pri tebe na Starých Horách vyrástol. Od malička som tam chodieval každoročne cez Kremnické hory a Malachov, Banskú Bystricu a Uľanku*

pešo na septembrovú púť - Mena Panny Márie. Okolo jednej v noci (...) som sa vytratil z kostolnej lavice spod krídel dobrej mamy a poberal som sa na Studničku. V plameni sviečok a v prítomnosti vrúcných pútnikov (...) prosil som Matku o kňazské povolanie. V tých septembrových, už chladných a predsa na lásku tak horúcich nociač, Mária mi ho vyprosila u svojho Syna Veľkňaza."

Po kňazskej vysviacke, ktorú prijal v roku 1963 vo svojom rodisku z rúk vtedajšieho trnavského apoštolského administrátora, biskupa Ambróza Lazíka, prežil kaplánске roky v Brezne, Krupine a v niekoľkých turčianskych farnostiach. Medzi rokmi 1968-1970 pôsobil ako aktuár a ceremoniár na banskobystrickom biskupskom úrade. Po násilnom preložení z tohto pôsobiska sa stal farským administrátorom v Pitelovej. V období rokov 1971-1982 nemohol kvôli odňatému štátному súhlasu pôsobiť v pastorácii. Pracoval ako traktorista a ako vodič v Domáčich potrebách sídliacich v Hronskej Dúbrave. Od roku 1982 bol farárom v Turčianskom Petre. Práve tam sa v roku 1990 dozvedel o svojom biskupskom menovaní. Spolu s ním bol menovaný aj Alojz Tkáč pre vtedajšiu Košickú diecézu a Eduard Kojnok pre Rožňavskú diecézu. 19. marca 1990 v historickom farskom Kostole Nanebovzatia Panny Márie v Banskej Bystrici prijal z rúk kardinála Jozefa Tomka biskupskú vysviacku. Stal sa prvým biskupom Banskobystrickej diecézy pochádzajúcim z jej územia.

Zasadol tak na katedru, z ktorej počas rokov 1850 - 1869 kázal Štefan Moyzes, prvý predseda Matice slovenskej.

Biskupské roky

Vyše dve desaťročia jeho pôsobenia sa výrazne zapísali do dejín diecézy v srdci Slovenska. „Zrenicou v oku“ biskupa stojaceho v rokoch 1994 - 2000 na čele Konferencie biskupov Slovenska sa stal obnovený kňazský seminár, ktorý fungoval najskôr provizórne na hrade Slovenská Lúčka. Neskôr bol postavený nový, moderný komplex v obci Badín pri Banskej Bystrici, zasvätený sv. Františkovi Xaverskému, patrónovi diecézy. Biskup Baláž sa tiež zaslúžil o obnovu cirkevného základného a stredného školstva na území biskupstva i o založenie Katecheticko-pedagogickej fakulty sv. Ondreja v Ružomberku, predchodkyni dnešnej Katolíckej univerzity.

Ďalšími aktivitami, ktorých iniciátorom a podporovateľom bol zosnulý biskup, boli renovácia veľkého počtu chrámov, kaplniek, fár či krízových ciest, výstavba nových sakrálnych priestorov, kláštorov, vybudovanie Diecézneho pastoračného centra Jána Pavla II., zriadenie Diecéznej historickej knižnice biskupa Štefana Moyzesa v Kláštore pod Znievom, Univerzitného pastoračného centra Štefana Moyzesa v Banskej Bystrici, vybudovanie viacerých domov sociálnej a zdravotnej starostlivosti či zriadenie Rádia Lumen so sídlom priamo v Banskej Bystrici. Nie nadarmo pôsobil ako predseda Subkomisie pre

sakrálne stavby Liturgickej komisie KBS.

Biskup Baláž sa zaslúžil aj o oživenie pútnickej tradície vo svojej diecéze. Obnovilo sa cyrilometodské putovanie do Seliec pri Banskej Bystrici, ktorého prvým iniciátorom bol samotný Štefan Moyzes. Zavedené boli tzv. fatimské soboty v Hriňovej a na Starých Horách, ktorých pútnický areál na Studničke prešiel v roku 2002 rozsiahlu rekonštrukciu. Duchovnému rozkvetu obyvateľov malo napomôcť aj pozvanie viacerých ženských i mužských reholí na územie biskupstva. Vzťah mládeže k Bohu už viacero rokov pomáha posilňovať podujatie s názvom „Kvetný víkend“ konané každoročne počas Kvetnej nedele.

Pôsobenie Rudolfa Baláža v čele diecézy malo svoje dva vrcholy: návštevu pápeža Jána Pavla II. 12. septembra 2003 a diecéznu synodu, ktorú otvoril v závere svätej omše na banskobystrickom Námestí SNP sám pontifik. V uvítacej reči nezabudol pripomenúť pohnuté obdobie, ktorým biskupstvo prešlo, a to najmä počas totalitného režimu. Nemým svedkom sa stal morový stĺp Panny Márie v strede mesta. „Pred vami, Svätý Otče, stojí socha Nepoškvrnenej, ktorá je trvalým svedkom toho, že Boh nikdy neopúšťa svoj ľud. V roku 1964 navštívil toto mesto Nikita Sergejevič Chruščov, a preto socha bola odstránená za múry mesta. Na jej mieste totiž musela stáť tribúna pre vodcov ateistického režimu.

Tridsať rokov bola zastrčená v kúte za hradbami. Keď sa spomínaný mocnár vracal do Moskvy, Ústredný výbor jeho strany ho odvolal z funkcie generálneho tajomníka. To je poučenie, že v každej dobe by človek mal vedieť, nech je v akomkoľvek postavení, že si má vážiť duchovné hodnoty. Božia moc totiž trvá

navždy, ako to hovorí axiom: „Crux stat, dum volvitur mundus!“ - „Kríž stojí, aj keď sa svet kymáca!“

Nečakané úmrtie

Len nedávno, 17. Júla, biskup Baláž posvätil v obci

Horná Ves pri Kremnici prvý kostol na Slovensku zasvätený bl. Jánovi Pavlovi II. Jeho úcta k veľkému pápežovi bola verejne známa. Rovnako známe však boli i zdravotné problémy zosnulého biskupa. Nik však nemohol poznáť Boží zámer, že na sviatok sv. Gorazda, „syna slovenskej zeme“ a učeníka slovanských vierozvestov, bude do večnosti povolaný muž, ktorý bol nielen rovnako šíritelom úcty k sv. Cyrilovi a Metodovi, ako aj významným synom Slovenska.

„Pohľad do budúcnosti je vždy tajomný a zároveň dôležitý. Nikto z nás nevie, čo nás čaká, ako sa vyvinie situácia ..., a predsa o budúcnosti treba hovoriť. Nevieme, čo nás čaká, ale jedno vieme: chceme do budúcnosti vykročiť s Kristom. Prosíme Ho, aby zostal s nami a my chceme zostať s Ním,“ povedal pri jednej príležitosti zosnulý biskup. Odpočívaj v pokoji!

spracoval Boris

Vzkriesenie a predstava neba

(pokračovanie z minulého čísla)

Medzi najzákladnejšie ľudské skúsenosti na zemi patria správy tých, ktorí boli klinicky mŕtvi a vrátili sa. Mnohí mali také skúsenosti a tie boli vždy v niečom inakšie, rozličné, ale sa zhodujú, že sa stretli s niečím, čo nazývajú žiarivým zápalom, alebo svetlom lásky, a že sa stretli aj s inými ľuďmi.

Áno, že je tu tunel, tu je zlatá rajska brána, ale miesto je n e p o d s t a t n é . Dôležité je, že tu bol Boh plný lásky i druhí ľudia, s ktorými spoločne prijímajú a delia sa o Božiu lásku. Pozerajúc sa na veci filozoficky, takéto správy nie sú samy osebe dôkazom záhrobného života, hoci ich netreba podceňovať. Ale tí, čo to prežili, nemajú viac problém s predstavou neba, životným a zmysluplným spôsobom.

Kardinál Ratzinger, teraz náš drahý pápež Benedikt XVI., hovorí o jednom obraze neba, pre tých, ktorí túžia viac vedieť. Každý a každá z nás sme prežili nejaký výsadný okamih, keď sa nám zdalo, že Boh je akosi bližší, keď nám aspoň na okamih bol reálny fakt, že Boh tvorí a udržuje tento svet i nás osobne vo svojej ruke, že je tu, prítomný. Možnože to bolo vo chvíli modlitby, v eucharistii, alebo hám pri západe

slnka. Možnože vo chvíli, keď sme mali radi alebo prijali lásku, alebo v m o m e n t e r o z h o d u j ú c i c h a dramatických životných rozhodnutí a udalostí. Možnože to bolo v okamihu túžby po večnom šťastí, lebo ako môžem po niečom túžiť a to určitým spôsobom, že by som to nepoznal.

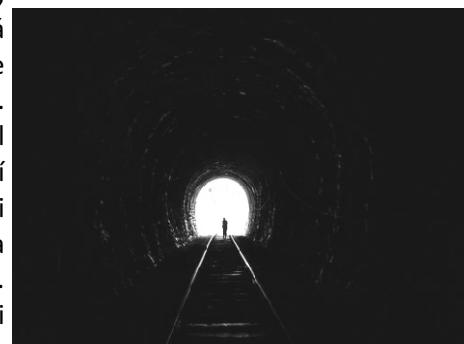
Teraz si predstavme, že tento okamih dotyku je večný. Nie večný ako rad okamihov. Večnosť nie je mnoho

okamihov, ale kvalita jedného jediného dotknutia. Môžeme si ho predstaviť ako jeden okamih, ktorý je taký krásny a plný radosti, že sa nám zdá, akoby do seba v p i l i n t e n z i t u nekonečného radu pekných okamihov

nebeskej lásky.

Ale skončíme. Nebo je závažná skutočnosť v našej budúcnosti, stav určite krajší, ako si ho môžeme predstaviť a opísat. No jednako neprestaňme snívať o nebi, ani sa modliť s tými, ktorí sú už tam. Kým sa družíme s nebom tak, ako vládzeme, očakávanie neba ako nádeje, ktorú nám dáva Ježiš Kristus vzkriesený a v nebi oslaveneý zušľachťuje a posilňuje naše životy už tu a teraz.

Z chorvátskeho originálu preložila
rehoľná sestra Sapientia

ZAUJALO NÁS

Dobrovoľne slepí a hluchí nešťastlivci

Milí čitatelia, určite ste nezabudli na pátra misionára Róberta Baleka SVD-verbistu, ktorý pôsobí ako misionár v Rusku a ktorého sme začiatkom prázdnin privítali v našom kostole. Prinášame Vám jeden z jeho mnohých životných príbehov, ktorý zažil na svojej ťažkej, ale krásnej a požehnanej misii v Rusku.

*Ježiš povedal svojim učeníkom:
„Blahoslavené sú vaše oči, že vidia,
aj vaše uši, že počújú. Veru, hovorím vám:
Mnohí proroci a spravodliví túžili vidieť,
čo vidíte vy, ale nevideli,
a počuť, čo vy počúvate, ale nepočuli.“
(Mt 13,16-17)*

Róbert Balek, SVD-verbista

Prečo dnes Ježišovi tak veľmi záleží, aby sme počuli, aby sme videli to, čo kedysi proroci tak veľmi túžili vidieť a počuť, ale nepočuli? Boli by veľmi šťastní, keby im bolo dané ... Obraciám sa v ôkolo seba a pozerám na naše tváre

- nás - kresťanov. Smutné tváre, toľko smutných nešťastných tvári ... Prečo, Ježiš? V čom je chyba, ved' my už vidíme, počujeme ... alebo predsa len sme slepí a hluchí nešťastlivci?

Tisíckrát prejdeme okolo niečoho, čo tam stále je, až ten tisíckrát si to náhodou všimneme a povieme si: „Kto tam dnes postavil?“, v domnení, že predtým to tam nebolo. Kol'kokrát počujeme slová, hudbu, zvuky, a predsa nepočujeme, naplnenie svojimi myšlienkami vypneme register zvukov. Až po dlhých mesiacoch, rokoch si to zrazu všimneme ako zobudení - ak sa to ešte

niekomu nezunovalo nám hovoriť, alebo niekomu hrať, či vtákom spievať a vetru fúkať, stromom šumieť, či riekam tiecť ... Tak často, toľkokrát, tak dlhý čas sme hluchí, slepí ... A strácame, strácame ... strácame.

Jeden bezdomovec v Moskve - nádherný človečik, mi rozprivedal pár príbehov zo svojho života: „Otec Róbert, no povedzte mi, čo sa to deje v mojom živote, ako to mám chápať. Ja som viac a viac presvedčený, že Boh ma tak veľmi miluje a stará sa o mňa. Toľko vecí sa deje ... Napríklad idem si ako vždy vo svojom aute. Nikdy som nemal problém s prevodovkou. Práve v tej sekunde sa čosi s ňou pokazilo - nešlo preradiť. Predo mnou nikto a tak som sa pozrel na páku a snažil sa s ňou niečo urobiť. Kým sa mi podarilo preradiť, prešlo niekoľko sekúnd, no mne sa zatiaľ nechtiac podarilo presunúť do protismeru. Keď som zdvihol oči, spoza rohu vyletelo auto vo veľkej rýchlosi nestíhajúce sa zaradiť do svojho jazdného pruhu a pretrielilo okolo mňa na mieste, kde by som bol, keby sa mi nepokazila páka a nepozrel sa na párik sekúnd na ňu a nezisiel z cesty. Bol by som namieste mŕtvy. Viete, otec Róbert, niekto by povedal: „Šťastlivec“ ale ja hovorím: „Boh a Jeho láska a starostlivosť o mňa“. No povedzte, ako to chápať, či zle to chápem? Alebo teraz čo sa mi stalo - išiel som s priateľom v aute. Išiel veľmi rýchlo. Prosil som ho, aby pribrzdil. Nedal si povedať. A tak sa aj stalo, čo sa muselo. Narazili sme veľmi nepekné - auto úplne na franforce. Keď nás požiarnici vyťahovali z auta, nechceli veriť vlastným očiam a hovorili: „Vy ste mali byť úplne zmliaždení, roztrhaní, mŕtvi. Ako to, že žijete?“ A my sme mali len nejaké škrabance. No povedzte, otec Róbert, ako to mám chápať? Niekto by povedal: „Mali ste šťastie.“ A ja hovorím: „Všetci anjeli stáli pri

nás a chránili nás vlastnými telami, no viem, že nemajú, vedť viete, ako to myslím.“ Boh ma musí veľmi milovať, ale ja nerozumiem, prečo. Prečo ma stále chráni? Alebo teraz nedávno po nehode. Auto rozbité na kúsky. Hovoríš si, čo ja len budem bez auta? A tak som sa spýtal jedného človeka na ulici, či nevie o nejakej opravovni áut. Nevedel som si predstaviť, ako by také niečo opravili. Aj keby opravili, nemal som peniaze na opravu ... Jeden pán mi povedal: „O chvílu zabočte doprava a potom po 100 metroch nájdete opravovňu áut.“ A viete čo, otec Róbert? Ja som ani neviem prečo šiel a odbočil nie doprava, ale doľava. Sám som tomu nerozumel, vedť som mal odbočiť doprava - a ja automaticky bez rozmyšľania doľava. Po pár metroch stretávam človeka a znova sa pýtam na opravovňu áut a on, že prečo. Tak som mu vysvetlil situáciu. A on sa usmial veľmi šťastný a hovorí: „Práve idem zo stretnutia našej firmy. Vedúci sa rozhodli, ani nechápem prečo, darovať niekomu auto. Je najstaršie z našich áut, ale stále je to vynikajúce auto s klimatizáciou a výborným motorom. Nikdy to nerobia. Neviem, čo im to prišlo do hlavy. Pod' so mnou, zavediem ťa k nim.“ Prečo som odbočil, otec? Prečo som stretol toho človeka, ktorého som mohol kludne obísť? Prečo sa práve vtedy oni rozhodli niekomu len tak pomôcť? Neviem, ale ja mám teraz nové auto ... Hned. Chápete? Niekoľkovoje: „Príliš veľa šťastia ... Nemožné.“ A ja: „Boh sa stará - nečakane, rýchlo ako otec. Vedie ma ...“

Možno poviete, príliš veľa nádherných náhod. A ja poviem: „Tento človek má tak nádherné srdce, tak doširoka otvorené oči srdca a uši srdca, že vidí tak čisto Boha a Jeho pôsobenie v jeho živote. Je to šťastný človek.“ Keby ste videli jeho tvár, jeho

úsmev, jeho spokojnosť, pokoj, jeho dôveru v Boha. Nemá nič, prišiel kedykoľvek kvôli svojej hlúposti o všetko, no je absolútne šťastný vo vedomí, že Boh sa o neho tak stará na každom kroku, každý deň. Vymeníš? Svoju neštastnú zabezpečenosť za šťastnú vydanosť do rúk tvojho Otca? Čažko - príliš si si zvykol na svoju neštastnú samostatnosť. Príliš si si zvykol nevidieť, naslepo prežiť svoj život po svojom, boriac sa ako sám vojak v poli so všetkým, čo prichádza, vlastnými silami. Príliš si si zvykol nepočuť Jeho tiché vedenie, upozornenia, v slepej vedomosti, že tvoje rozhodnutia sú najlepšie, najmúdrejšie, nevidiac toľko vecí okolo, nedôverujúc, že predsa len On vidí viac.

Príliš sme si zvykli na život bez zázrakov, ktoré má pre nás Otec pripravené každý deň. Oni

sa totiž dejú - aj napriek našej slepote a hluchote. Len my žijeme akoby neboli. Mnohé berieme ako samozrejlosť, automaticky, alebo ako svoje šťastie, akoby sme si ho my sami vlastnými rukami darovali. A tak prichádzame o bohatstvo šťastia, pravej radosti a pokoja v dôvere v Otcovo náručie. Videl som to na ňom. Volal sa Koľa - v jeho tvári ... Šťastie syna, ktorý cíti chrániacu náruč svojho Otca - jeho lásku, jeho silu, veľkosť, krásu ...

A ty? Možno ešte nie je neskoro otvoriť oči srdca a uvidieť ... Možno tvoje srdce ešte úplne neosleplo. Možno ešte nie je neskoro precitnúť a ušami srdca počuť, čo iní okolo nepočujú. Možno tvoje srdce ešte neohluchlo nenávratne. Otvor srdce, oči, uši a naplno si užívaj slobodu šťastných detí v Jeho ochrannom náručí lásky a uvidíš nový svet - svet Jeho zázrakov ...

P. Róbert Balek SVD, verbista, misionár
v Rusku

Duchovné dedičstvo dona Stefana Gobbiho

Dňa 29. júna 2011 na sviatok sv. Petra a Pavla nás zaskočila správa o úmrtí dona Stefana Gobbiho. Kto bol don Stefano Gobbi? Dňa 8. mája 1972 sa zúčastňuje púte do Fatimy a v kaplnke Zjavenia sa modlí za niektorých kňazov, ktorí nielenže zradili svoje povolanie, ale snažia sa zjednotiť v združenie odbojné voči cirkevnej autorite. V tom období v Európe opustilo kňazské povolanie veľmi veľa mladých kňazov. Akási vnútorná sila ho núti, aby mal dôveru v lásku Panny Márie. Matka Božia ho použije ako skromný a chudobný nástroj a zhromaždi všetkých kňazov, ktorí prijmú jej výzvu a zasväťa sa jej Nepoškvrnenému Srdcu, aby sa pevne zjednotili s pápežom a s Cirkvou s ním spojenou a aby privádzali veriacich do bezpečného útočišta jej materského srdca. Tak by sa vytvoril mocný šík rozšírený vo všetkých častiach sveta a zhromaždený nie ľudskejmi propagačnými prostriedkami, ale nadprirodzenou silou, ktorá pramení z mlčania, modlitby, utrpenia a zo stálej vernosti vlastným povinnostiam.

Mariánske kňazské hnutie vzniklo z tejto jednoduchej vnútornej inšpirácie, ktorú don Stefano dostal pri modlitbe

vo Fatime. Zasvätenie Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie potvrdil aj pápež Ján Pavol II. vo Fatime dňa 13. mája 1982 i pápež Benedikt XVI. vo Fatime dňa 12. mája 2010, ktorý zasvätil Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie všetkých kňazov sveta.

Zo všetkých príhovorov Panny Márie z „Modrej knihy“ napísaných donom Gobbiom spomeniem príhovor zo dňa 30.5.1993: „Nech sa vo večeradlách zhromaždia deti, pretože ich nevinná modlitba spojená s mojou má dnes veľkú moc príhovoru a

nápravy. Koľkých nešťastí by ste boli ušetrení pre motlitby týchto mojich malých detí. Chcem, aby sa vo večeradlách zhromažďovala mládež, aby mladí zakúsili prítomnosť Matky, ktorá ich miluje, chráni od veľkých nebezpečenstiev, ktorým sú vystavení, a ktorá ich vedie s láskyplnou pevnosťou na ceste dobra, lásky, čistoty a svätosti. Večeradlá sú drahocenným darom pre rodiny a ja ich o ne prosím: aby v nich okúsili radosť z mojej prítomnosti, posilu z mojej spoločnosti, pomoc, ktorú im ponúkam proti zlu ohrozujúcemu ich existenciu.“

Večeradlá vo forme predpísanej MKH sa uskutočňujú každý pondelok o 17,00 hod. pred svätoom omšou v kostole v meste.

Všetci si určite spomíname na nezabudnuteľné návštevy dona Stefana Gobbiho na Slovensku. Večeradlo v Bratislave, Rajeckej Lesnej, Prešove a v Košiciach. Stovky veriacich sa zhromaždilo na týchto večeradlách modlitby s Pannou Máriou. Don Stefano Gobbi nám v príhovoroch prízvukoval, aby sme boli ako dvojmesačné bábätká v náručí svojej matky. Myslel tým, aby sme svoj rozum nezaťovali zbytočnými otázkami, ale s úplnou dôverou zverili do rúk našej nebeskej Matky celý svoj život, svoje starosti. Ukáže nám cestu, po ktorej máme kráčať.

Nezabudnem na chvíle strávené v kláštore v Kremnici. Don Stefano Gobbi bol už pri poslednej návštive na Slovensku vážne chorý na srdce. Z toho dôvodu mal zdravotnú prestávku v kláštore kapucínov v Kremnici. Aj tu sme v popoludňajších hodinách slávili večeradlo s Pannou Máriou. Don Gobbi vždy prišiel, tŕško si sadol a modlil sa s nami. Kto poznal jeho temperament, určite by bol prekvapený jeho správaním. Prítomnosť Panny Márie bola pri ňom priam hmatateľná. Pre mňa bolo najkrajším zážitkom, keď ma z

vďačnosti chytil za ruku a dlho ma držal. Bolo to pre pár kúskov ovocia, ktoré som doniesla na prilepšenie večere. Prekvapením však pre nás bolo, keď nám nechcel podpísť „Modrú knihu - Kňazom, najmilším synom Panny Márie“, v ktorej sú príhovory Panny Márie jemu, adresované všetkým veriacim. Povedal, že to je dielo Panny Márie a on je len jej služobník a sprostredkovateľ. Kol'ká pokora a poníženosť! Myslím, že viacerí by sme si mali brať príklad z jeho pokory.

Autentičnosť Modrej knihy ako

príhovor v nútorným hlasom Panny Márie donovi Stefanovi Gobbiemu potvrdil i vo svojom závete, ktorý napísal už v januári tohto

roku. Vedel, že zomrie. Modrú knihu nám zanecháva ako duchovné dedičstvo. Zároveň nás prosí o modlitbu Magnifikat za jeho osobu. Po oznamení jeho úmrtia pápežovi Benediktu XVI. pápež povedal: „Don Stefano Gobbi šiel rovno do neba.“

Don Stefano Gobbi nám zostane navždy v našich srdciach. Nikdy naňho nezabudneme. S pokorou ho budeme prosiť o pomoc z neba.

Aurika

don Stefano Gobbi
don Stefan Gobbi

SPOMÍNAME

SAMPOR - HRONSEK

pút' s modlitbou s Pannou Máriou

Ráno 16. júla 2011, začiatok krásneho slnečného dňa, nás zastihlo pri nastupovaní do autobusu pri kostole Najsvätejšieho Srdca Ježišovho v Partizánskom. Konalo sa diecézne večeradlo MKH banskobystrickej diecézy. Autobus nás doviezol k Samporu - benediktínskemu kláštoru Premenia Pána. Mám nař spomienku z minulého leta, keď sme sa tam zastavili na krátku návštenu cestou z fatimskej soboty zo Starých Hôr. Náš bývalý kaplán František Štrba nás privítal pri práci s upratovaním garáže po maliaroch pri vonkajšom vchode do kláštorného objektu. A tak, verní heslu „Modli sa a pracuj“, začali sme mu hneď pomáhať. Piatim nám to šlo pekne od ruky. Nakoniec, keďže bolo veľmi teplo, sme vypili skoro všetku vodu, ktorú sme niesli zo Starých hôr.

Väčšina z nás z Partizánskeho šla pozrieť Sampor, nakoľko pomáhali aj finančne pri jeho budovaní. Vďaka patrí hlavne dôchodcom, ktorí i pri tých malých príjmoch pošlú finančné dary. Je to vzácne aj v očiach Pánových, podobne ako posledný denár, ktorý dala vdova ako dar. Vážme si ich a nedivme sa, ak si chcú pozrieť s radosťou, ako boli investované ich dary.

Cestou sme pribrali do autobusu i veriacich zo Zvolena. S ďalšími veriacimi z celej diecézy sme zaplnili kaplnku v kláštore, kde nás veľmi milo privítali domáci rehoľníci na čele s predstaveným o. Vladimírom Kasanom. Modlitby sme začali liturgiou hodín tak, ako obyčajne začíname všetky diecézne večeradlá. Pokračovali sme modlitbami posvätných ružencov a krátkou adoráciou. Po adorácii sme mali prednášku - katechézu pripravenú domácimi

rehoľníkmi. Celý do obedňajší program sme zavŕšili spomienkou na dona Stefana Gobbiho, ktorý založil večeradlové modlitby a dňa 29. júna 2011 zomrel. Pripomenuli sme si, že máme šťastie, keď nám Pán posila svojich verných kňazov, ktorí nás vedú k nemu i cestou modlitieb a zasväteniu sa Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie. Program pokračoval procesiou s fatimskou sochou Panny Márie, pri ktorej sa modlili posvätné ruženice a spievali náboženské piesne. Pripomenuli sme si tak starovekú tradičnú pút - procesiu, ktorá bola kedysi tak rozšírená medzi slovenským ľudom. Človek si tak pripomína, že všetko stvorenie - kvety, stromy, zelená lúka a taktiež drobný hmyz - prosté celá príroda okolo nás dýcha duchom Pána. Cestovaním v aute, autobuse nemáme tak blízky kontakt s prírodou, nevážime si ju a neprijíname ju ako prekrásne stvorenie vytvorené pre radosť človeka i pre jeho potreby. V dnešnej dobe už vidíme len tie potreby. Naše putovanie sa ukončilo v Hronseku slávostnou svätou omšou v kostole Najsvätejšieho Srdca Ježišovho. Naplnenie celodennou modlitbou a zážitkami z putovania sme sa vrátili do Partizánskeho.

Na záver Vás chceme všetkých pozvať na celoslovenské večeradlo MKH v Topoľčanoch v dňoch 24.-25. septembra 2011. Dňa 24. septembra bude v prípade záujmu zabezpečená autobusová doprava. Zapísť sa môžete v sakristii kostola Najsvätejšieho Srdca Ježišovho v Partizánskom.

Aurika

Boj proti hladu - Haiti a Honduras

HAITI - krajina, o ktorej sme pred pár rokmi len tušili, že leží niekde na západnej pologuli, sa nám stala blízka. Osudy ľudí v nej nám nie sú ľahostajné. Haiti 12. januára 2010 zasiahol silné zemetrasenie. Veľké zemetrasenie bolo však iba ďalším veľkým úderom pre ostrovnú krajinu, ktorú aj predtým trápila bieda a hlad. Je jednou z najchudobnejších krajín na svete a z krajín

Latinskej Ameriky. Táto tropická krajina pozná len dve ročné obdobia: obdobie sucha a obdobia dažďov. Ostrov často zasahujú

cyklóny. V krajine je vysoká pôrodnosť a veľmi vysoká úmrtnosť detí v dôsledku podvýživy a bežne liečiteľných infekčných ochorení. Až 80 % ľudí v tejto krajine hladuje a 78 % ľudí nevie čítať a písat. Na ostrove pôsobia aj sestry Spoločnosti Dcér kresťanskej lásky - Vincentky, ktoré svojimi projektmi pomáhajú najchudobnejším obyvateľom Haiti.

Slováci svoj záujem o pomoc Haiti dokazovali dávno pred zemetrasením, ktoré na biedu a naliehavosť pomoci upozornilo celý svet. **Zbierka organizovaná Vincentskou rodinou na Slovensku pokračuje** aj tento rok s cieľom, ktorý je po zemetrasení ešte aktuálnejší: **zmierniť ľažké osudy, ktoré obyvateľov ostrovnej krajiny postihli po zemetrasení.**

Modlitba sprevádzajúca zbierku „Boj proti hladu“:

Milujúci Boh Otec, Tvoj Syn Ježiš Kristus povedal,
že chudobných budeme mať vždy medzi sebou.
Prosíme Ťa, Bože, nech nás Duch Svätý naučí
poznávať potreby núdznych.

Podľa vzoru sväteho Vincenta zapáľ v srdciach ľudí dobročinnú lásku, aby sme v chudobných spoznali tvár Tvojho trpiaceho Syna.
Otče náš ...

Vincentská rodina organizuje 5. ročník celoslovenskej verejnej zbierky **Boj proti hladu. Pomôžme Haiti, pomôžme Hondurasu! Pomôžte aj vy!**

Haiti a Honduras ako dve najchudobnejšie krajiny Latinskej Ameriky, v ktorých väčšina ľudí trpí extrémnou chudobou. Ako?

- poslaním SMS v tvaru DMS VINCENT na číslo 877 (cena 1€, SMS môžete posielat do konca októbra)
- kúpou medovníkového srdiečka od 15.9. do 09.10.2011
- príspievkom na číslo účtu 20286026/6500, názov: Zbierka-Boj proti hladu, variab. symbol: 2011, účet spravuje: NZ SKL sv. Vincenta de Paul.
- modlitbou

Pomáhame dlhodobo, systematicky a adresne.

Pridaj sa aj ty a pomôž modlitbou, ako i hmotnou podporou zmierniť hlad v týchto krajinách.

TÝKA SA NÁS

VINCENTÍNSKA RODINA: Národné združenie Spolkov kresťanskej lásky, Spolok sv. Vincenta de Paul, Spoločnosť Dcér kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul, Misijná spoločnosť sv. Vincenta de Paul, Združenie mariánskej mládeže,

Kongregácia Milosrdných sestier sv. Vincenta - Satmárok, Rodina Nepoškvrnenej Depaul Slovensko, Zdrženie Zázračnej medaily.

spracované podľa TK KBS

Príbeh o motýľovi

Jedného dňa sa na kukle objavil malý otvor. Človek si sadol a pozoroval motýľa niekoľko hodín, ako zápasí a snaží sa dostať cez ten malý otvor. Potom sa zdalo, že jeho pohyb ustal. Vyzeralo to, že sa to nedostalo až tam, kam by malo a nemohlo to ďalej pokračovať. Tak sa človek rozhodol, že motýľovi pomôže, vzal nožnice a kuklu otvoril. Potom sa motýľ ľahko ukázal. Ale mal slabé, drobné telo a scvrknuté krídla. Človek ho ďalej sledoval, pretože čakal, že každú chvíľu roztvorí krídla, rozťiahne ich a zväčší, aby boli schopné uniesť jeho telo, čakal, že sa stanú pevnými. Nič také sa nestalo! V skutočnosti strávil motýľ zvyšok svojho života len lozením so svojím slabým telom a so scvrknutými krídlami. Nikdy neboli schopný lietať.

Čomu človek vo svojej dobrosrdečnosti a dobrej vôle neporozumel, bola obmedzujúca kukla a zápas, ktorý bol potrebný na to, aby sa motýľ dostal cez malý otvor. Bol to Boží spôsob, ako dostať tekutinu z tela do krídel motýľa, aby boli schopné lietať, keď sa raz z kukly oslobodí. Niekoľko je zápas presne to, čo v živote potrebujeme. Ak by Boh pripustil prežiť nás život bez prekážok, mohlo by nás to ochromiť. Neboli by sme takí silní, ako by sme mohli byť. Nikdy by sme neboli schopní lietať.

Požiadal som o silu ... a Boh mi dal starosti, aby ma posilnili.

Požiadal som o múdrost ... a Boh mi dal

problémy, aby som ich riešil.

Požiadal som o hojnosť ... a Boh mi dal rozum a svaly, aby som pracoval.

Požiadal som o odvahu ... a Boh mi dal prekážky, aby som ich prekonával.

Požiadal som o lásku ... a Boh mi dal problémových ľudí, aby som im pomohol.

Požiadal som o priateľ ... a Boh mi dal príležitosť.

Nedostal som nič z toho, o čo som požiadal ... Ale dostał som všetko to, čo som potreboval.

Budme vnímaní na jemné Božie dotyky, ktorými sa nám každý deň prihovára samotný Boh. Dovoľme Mu vstúpiť do nášho života, aby premenil naše srdcia na lásku, ktorá zdolá našu uponáhlanosť, denné starosti, bôle, trápenia a zmení ich na radosť, úsmev, šťastie, vdăčnosť ...

prevzaté a upravené

Skryvačka

V každej vete je v slabikách nasledujúcich po sebe ukryté biblické meno postavy z kníh 2 Sam a Sk.

1. Spojená Európa volá po kresťanských hodnotách.
2. „Meaculpa“, voláme pri úkone kajúcnosti.
3. Socha svätého Františka bude meter a pol vysoká a vážiť bude 80 kilogramov.
4. V Sodome sa ani desiatim o tejto skaze nezalo.
5. Ďalších päťdesiat im o tejto pohrone nepovedalo nič.
6. Pán Artim o tejto sviatosti nemal ani tušenie.
7. Malý diabetik svoju chorobu zdedil po rodičoch.
8. Ľudia s vysokým krvným tlakom nosia na zálpästí malý diagnostický prístroj.
9. Literárny kritik Moher o Desdemóne po premiére nepovedal ani jedno slovo uznania.
10. O Európe teraz budeme vedieť viac.
11. Na rozum sa spolieham, no nepreceňujem ho.
12. Uhľovodík s deviatimi uhlíkmi sa volá ak si dobre spomínam nonan.
13. Že mám z krvi strach i to Felčiar uhadol.
14. Ale aj ona Táni a jej matke vo všetkom odporovala.

Spravme riešenie: 1. Pavol, 2. Pavol, 3. Demeter, 4. Timotej, 5. Timotej, 6. Timotej, 7. Lydia,
8. Lydia, 9. Herodes, 10. Peter, 11. Ammon, 12. Amnon 13. Achitofel, 14. Jonatán

Dva testamenty

Stalo sa to vo Frankfurte. Zomrel istý veľmi bohatý muž. Nemal blízkeho príbuzného. Všetci sa s napäťím pýtali: „Kto len zdedí jeho milióny?“ Ten muž zanechal dva testamenty. Prvý mali otvoriť hned po jeho smrti a druhý až po pohrebe. V prvom testebole bolo napísané: „Chcem byť pochovaný o štvorť hodine ráno.“ Toto čudácke želanie mu aj splnili. Za rakkou však kvôli tomu išlo len päť trúchliacich. Potom otvorili druhý testament. V nňom bolo: „Chcem, aby sa všetok môj majetok rovnomerne rozdelil medzi tých, ktorí boli na mojom pohrebe.“ Títo piati priatelia mali šťastie. Mohli by sme im takmer závidieť. No v zásade nemáme na to dôvod, lebo my máme ešte väčšie šťastie.

Ako to? Aj my sa aspoň každú nedelu stretávame kvôli podobnému testamentu. A to kvôli Ježišovmu, ktorý nám povedal: „Toto robte na moju pamiatku.“ A vieme, že ten, kto prijíma Ježiša v podobe chleba či vína, dedí s Ním večný život.

- **Ja idem, ty ideš, on ide ... Čo to znamená, Jožko?**

- **To znamená, že tu nik neostane.**

***

Hovorí Araňa Dežovi:

- Dežo, prečo si si dal čiapku dole pred tým pánom? Azda ho poznáš?

- Nie, ja ho nepoznám, ale on pozná túto čiapku.

***

„Pozri ako mi ľudia ležú do cesty,“ sťažuje sa žena za volantom.

Manžel na to: „Tak skús zísť z chodníka!“

***

Udychčaný mladý poštár príde k dedkovi s dôchodkom a hovorí:

- Dedo! Už ma nebabí chodiť každý mesiac za vami na samotu 18 km od dediny!

Dedko na to:

- Ma neštvi, lebo si objednám dennú tlač!

Váš Pútniček

IX. ročník

číslo 7/2011

NÁRODNÁ PÚŤ K SEDEMBOLESTNEJ PANNE MÁRII 15.9.2011

Štvrtok 15.9.2011 Národná púť k Sedembolestnej

- Sv. omše: 7,00 hod. a 8,00 hod.
- Pontifikálnu sv. omšu o 10,30 hod. celebriuje otec arcib. Stanislav Zvolenský, homília: olomoucký otec arcibiskup Jan Graubner
- 14,00 hod. Akatist k Presvátej Bohorodičke vladyka Peter Rusnák a požehnanie pútnikov na cestu

Piatok 16.9.2011 Púť chorých a seniorov

- Sv. omše: 7,00 hod. a 8,00 hod.
- Pontifikálnu sv. omšu o 10,00 hod. celebriuje otec biskup Andrej Imrich
- 14,30 hod. požehnanie pútnikov na cestu

Sobota 17.9.2011 Mládežnícka púť od 18,00 hod.

O Božom volaní: „Podte a uvidíte“ (por. Jn 1,39)

Sv. omše: o 18,00 hod. a o 24,00 hod. - novokňazi

Večerný program: od 19,30 hod. do 23,30 hod. v réžii
rehoľných spoločenstiev a rodín

Po polnočnej sv. omši:

- tichá adorácia v bazilike
- program malých spoločenstiev v kaplnke

Nedeľa 18.9.2011 Zakončenie púte

- Sv. omše: 7,00 hod. a 8,45 hod.
- Sv. omšu o 10,30 hod. celebriuje provinciál rádu
menších bratov kapucínov p. Fidel Marko Pagáč OFM
Cap.
- 14,30 hod. požehnanie pútnikov na cestu

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Partizánskom. Adresa: Rímskokatolícky farský úrad, Nám. SNP 949/20, 958 01 Partizánske, tel.: 038/749 2033, Internet: www.batfara.sk, e-mail: pe.mesto@fara.sk

Šéfredaktor: Klaudia Zábojníková. Redaktori: M. Štefina, E. Štefina, P. Andacký, L. Vaňo, A. Bezáková, M. Turek, B. Laurinec, R. Račáková, M. Krátká, D. Eliašová.

Grafické spracovanie: R. Dobrotka. Jazyková úprava: J. Znášiková. Cirkevný censor: Mgr. Miroslav Baláž. Redakčná rada d'akuje všetkým, ktorí sa na vydaní časopisu podielali. Príspevky do časopisu môžete dať do schránky, priniesť osobne na farský úrad vždy do 14. dňa v mesiaci alebo poslať na e-mail:

putnikbm@zoznam.sk. Redakcia si vyhradzuje právo výberu článkov. Nevyžiadane príspevky nevracame.

Tlač: ExpresPrint s.r.o., Partizánske. Tlač registrovaná Okresným úradom v Partizánskom č. 2002/00153.

Cirkevné schválenie: Biskupský úrad v Banskej Bystrici č. 50/99.